

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 600/06
07.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Nikole Stanojevića, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu i utvrđenja postojanja radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju broj Gž.I 2512/05 od 28. decembra 2005. godine, u sednici veća održanoj 7. septembra 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE revizija tužilje, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Vranju broj Gž.I 2512/05 od 28. decembra 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Vranju broj Gž.I 2512/05 od 28. decembra 2005. godine, odbijena je žalba tužilje i potvrđena je presuda Opštinskog suda u Vranju broj P.I 842/04 od 5. novembra 2005. godine kojom je odbijen tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi prema tuženom da je u radnom odnosu na neodređeno vreme i da se naloži tuženom da joj ovo pravo prizna i naknadi joj parnične troškove sve u roku od 8 dana. Stavom drugim je odbijen tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi rešenje tuženog kojim joj je otkazan ugovor o radu broj 01-4716 od 3.9.2004. godine kao nezakonito te da se naloži tuženom da je vrati na poslove koje je obavljala do donošenja spornog rešenja. Stavom trećim je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv naznačene presude Okružnog suda u Vranju, tužilja je izjavila blagovremenu reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Revizija tužilje nije osnovana.

U provedenom postupku nisu počinjene bitne povrede postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, a na koje povrede Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja je zasnovala radni odnos kod tuženog kao pripravnik dana 1.10.1999. godine. Pripravnički staž joj je istekao 13.4.2000. godine. Potom je više puta zasnivala radni odnos kod tuženog na određeno vreme i to u periodima od 12.6.2000. godine do 31.3.2003. godine, od 14.4.2003. godine do 30.6.2003. godine kao i od 14.7.2003. do 5.9.2004. godine. Poslednji radni odnos na određeno vreme od 14.7.2003. godine zasnovan je do povratka radnice VV sa porodijskog odsustva i tužilja je tada raspoređena na poslove medicinske sestre ___ odeljenja kod tuženog. Radnica koju je tužilja zamenjivala počela je sa radom 6.9.2004. godine, a tuženi je rešenjem od 3.9.2004. godine otkazao tužilji ugovor o radu zaključno sa 5.9.2004. godine.

Imajući u vidu navedene činjenice pravilno su nižestepeni sudovi primenili odredbu člana 23. stav 3. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" broj 70/2001). Tužilji je otkazan ugovor o radu na određeno vreme sa danom 5.9.2004. godine koji je bio zaključen do povratka radnice VV sa porodijskog odsustva koja je započela sa radom 6.9.2004. godine. Pravilno su nižestepeni sudovi ocenili da je irelevantno to što je radnica koju je tužilja zamenjivala tokom

svoje odsutnosti sa rada imala različite osnove odsutnosti (porodiljsko odsustvo, bolovanje, godišnji odmor) jer je relevantan datum njenog povratka i datum prestanka radnog odnosa tužilji. Upravo iz tih činjenica proizilazi zaključak da nema mesta primeni člana 23. stav 4. navedenog Zakona, a na koje pravo se tužilja bez razloga poziva jer ona nije nastavila da radi najmanje 5 radnih dana po isteku roka za koji je zasnovan radni odnos.

Ne može se prihvatiti ni revizijska tvrdnja da je tužilja ukupno kod tuženog radila na određeno vreme duže od 3 godine i da je stoga njen radni odnos na određeno vreme prerastao u radni odnos na neodređeno vreme. Iz utvrđenih činjenica proizilazi da je tužilja više puta zasnivala radni odnos kod tuženog na određeno vreme ali po različitim osnovima. Prvo je bila pripravnik, potom je dva puta zasnivala radni odnos zbog povećanog obima posla da bi poslednji put zasnivala radni odnos do povratka privremeno odsutnog radnika. To znači da tako zasnovan radni odnos može da traje do povratka odsutnog zaposlenog i da njegovo trajanje nije ograničeno na rok od 3 godine već se ugovorom o radu utvrđuje rok u kome se zasniva radni odnos i radni odnos može da traje najduže do povratka zaposlenog radnika kao što se u konkretnom slučaju i dogodilo. Te činjenice su nižestepeni sudovi pravilno cenili i pravilno su primenili materijalno pravo.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci na osnovu člana 405. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 125/2004).

Predsednik veća – sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO